DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VI. ZATURDAG den 18den JULY, 1818. N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door William Lee, Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

NADEMAAL het eenigste middel om valsche Johannissen af te weeren, en deze kolonien voor onberekenbare schade te behoeden, bestaat in het buiten circulatie stellen van alle slechte en vervalschte Johannissen.

Is goedgevonden en besloten:

1.—Alle slechte en vervalschte, naamlÿk: gegotene, gesoldeerde en defecte Johannissen, die van tÿd tot tÿd van wege het Gouvernement dezes Eilands gestempeld en gangbaar gemaakt zÿn, op dit en de onderhoorige Eilanden buiten circulatie te stellen.

2.—Dat geene andere van de tans in circulatie zÿnde Johannissen, op dit en de onderhoorige Eilanden zullen gangbaar blÿven, dan de zoodanigen die geslagen en ongeschonden zÿn, en de Vÿf echte stempels van het Gouvernement, alle aan eene zÿde, dragen.

3.—Den Ingezetenen van dit en der onderhoorige Eilanden te gelasten, op een nader te bepalen dag, alle Johannissen die zÿ in hunne possessie hebben, voor eene Commissie uit dezen Raad te brengen, ten einde, ten overstaan van die Commissie, door den Gouvernements Essaÿeur en nog een te benoemen Goudsmid, nagezien te worden.

4.—Dat de in maniere als voren goedgekeurde Johannissen aan denzelver eigenaars zullen terug gegeven worden, en gangbaar blÿven tegen de tegenwoordige waarde van Elf Pezos van Achten en Twee Realen ieder.

5.—Dat tot schadeloos stelling der genen die slechte of vervalschte Johannissen, als voren gezegd, hebben; daarvoor bewÿzen zullen worden afgegeven, welke bewÿzen zullen gedrukt en genummerd zÿn, met 's Konings wapen op dezelven, en door twee Leden uit dezen Raad onderteekend.

6.—Dat de bewyzen van de buitencirculatie gestelde Johannissen, zullen gangbaar zÿn, op dit en de onderhoorige Eilanden, tegen de waarde die daarop zal uitgedrukt staan.

7.—De waarde dezer bewÿzen op Ien, (1) Vÿf, (5) en Twintig (20) Johannisen te stellen.

8.—Deze bewÿzen alle Zes maanden in te roepen, dezelven na te zien en naar bevinding te veranderen.

9.—De afgekeurde en buiten circultie gestelde Johannissen, die het echte stmpel van het Gouvernement dragen, tot onderpand der bewÿzen van dezelven op eene verzekerde plaats te bewaren, in eene Yzeren Kist, voorzien met vier diferente sloten, en de sleutels daarvan aan twee Leden van dezen Raad, en twee der aanzienlÿkste Ingezetenen, een aan ieder, in bewaring te geven, terwÿl de sleutel van de plaats, alwaar de Kist beward wordt, onder den Gouverneur Generaal zal berusten.

10.—Alle Johannissen die reeds door den Gouvernements Essaÿeur als valsch verklaard zÿn, en by de naziening als voren, nog zullen als valsch verklaard worden, in differente stukken te doen doorsnÿden.

11.—Dat er een fonds zal opgerigt worden, om daaruit of daarmede, in zoo verre hetzelve zal toereikend zÿn, van tÿd tot tÿd, een gedeelte der voormelde bewÿzen in te wisselen, ten einde vernietigd te worden, terwÿl bÿ iedere inwisseling dier bewÿzen, een gelÿk getal der afgekeurde en gedeponeerde Johannissen zal worden uitgenomen en gesmolten, om het daaruit profluerende goud te doen strekken ten behoeve van het voormelde fonds, hetwelk de benaming zal hebben van: Het fonds tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 13den Julÿ 1818 het vÿfde jaar zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was getekend) A KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve.

(was getd.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad op Pieter Maaÿ, Scharlo, en aan de Overzÿde dezer Haven den 16den daaropvolgende.

(was getd.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary den 13den July 1818.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernement's Secretary een brieven zak zal worden opgemaakt om met de Nederlandsche bregantyn genaamd Drie Gebroeders van hier naar Amsterdam verzonden te worden; en dat dezelve op Maandag den 20sten dezer precies, om 8 uuren des ochtends zal gesloten worden.

Ter Ordonnantie van zyne Excellentie.

W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary den 16den July 1818.

ZYNE Excellentie de Vice Admiraal, Gouverneur Generaal, heeft Joseph Barnier tot Gouvernements Essayeur aangesteld.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie.

W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 16den July 1818.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaande Donderdag, den 23sten dezer zal ten Pakhuizen van de ondergetekenden op publieke veiling, verkogt worden,

Roode Wyn in Kisten van een douz. ieder,
Rhynse Wyn in ditto ditto ditto,
Altona Bier in groot en kleine vaten,
Engelsche Ale ditto ditto ditto
Genever in kelders en kruiken,
Ingelegde Vruchten in Brandewyn, en Ratafia,
Westphaalsche Hammen, en Gerookt Vleesch,
Roode en Bruine Verw, en Wit Lood in vaatjes,
Chappen, Spykers, Hengsels, en verscheiden andere Yzerwaren,
Neurenbergsch speeltuig, en
Eenige Oost-Indische, Duitsche en Engelsche Drooge Goederen, en een aantal andere artikelen.

Betaalbaar by leevering 2-3 in Papieregeld en 1-3 in Goude of Silvere munt.

BING & JUTTING.

Curaçao den 10den July 1818.

Zal naar Amsterdam vertrekken den 20sten dezer Maand.

Het Brik-schip,

DE DRIE GEBROEDERS,

KAPT. JELLE HELLBRANDT.

Alle de geenen die eenige vorderingen ten lasten het gemelde schip hebben worden verzocht, hunne reekeningen aan den ondergetekenden inteleveren voor of uiterlyk op Vrydag den 16den dezer, zullende na dien tyd, geene meer aangenomen of betaald worden.

BEUTNER & TH. JUTTING.

Curaçao den 5den Juny 1818.

LEGD IN LADING.

HET BRIK SCHIP,

AMSTERDAM,

KAPT. JAN BLOK.

Om op ultimo July aanstaande, van hier naar Amsterdam te zeilen, zoo iemand genegen is goed of vracht in zyn meergemelde schip te laden, gelieven zich te addresseeren by hem of by de ondergeteekenden; om wegens de vragt te accordeeren; alzo,

Waarschouwt hy om aan zyn Equipage geen geld of goed of credit te verleenen, buiten zyn order, zullende geen betaling anders geschieden.

DE LIMA & ZOON.

Fiscaals's Kantoor, 17den July 1818.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 14, en
De Ronde Broden 15 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Curaçao den 17den April 1818.

DE ondergeteekende brengd mits deeze ter kennis van het publiek dat hy op aanstaande Woensdag zynde den 22sten July zyn Lotery niet zal doen trekken, zo als op den 17den Juny gepubliceerd was, uithoofde hy tot als nog geen genoegzaam debit van Loten gehad heeft, dus steld hy het zelve voor een tyd uit en verzoekt aan 't publiek om spoed te maken, met het inkoopen der Loten, ten einde hem in staat te stellen van binnen kort de Eerste Classe der zelve te doen trekken, het geen alleen van den verkoop zal afhangen, ingezien dat deeze tweede Lotery voordeeliger is voor de geen die daar in gelieven te speelen als de gepasseerde en byna een winnende pryz teegens twee nieten heeft, zouden het jammer zyn dat deze geen voortgangs zouden hebben.

ISAAC CARDOZO.

Curaçao den 3den July 1818.

TALETTA PETRONELLA BEUTNER, wonende alhier, huisvrouwe van den thans uitlandigen Henry Hutchings, voor zoo veel des noods ten dezen geadsisteerd met haren Curator Adlites Claude Francois Römer, Postuleerende Procureur voor den Hove van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, doet op bekomene speciale permissie en authorisatie van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, door my Deurwaarde en Geregts Bode, Ex Superabondantie,

Openlyk en by Edicte Dagvaarde voornoemden Henry Hutchings, thans uitlandig.

Tegens Donderdag ter Eerste Sessie van den WelEdele Achtbaare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, die wezen zal na den Eersten September 1818, des morgens ten tien uren.

Om te zien dienen van Interdit met de Vereficatien daartoe behorende, en daarop te zien regt begeren:—Alles met de kosten ofte, &c.

TH. D. KOCK, D. & G. Bode.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

DAT goedgevonden en besloten is:

1.—Den Ingezetenen dezes Eilands te gelasten, zoo als dezelven gelast worden bÿ deze, om op aanstaande Maandag den 20sten dezer, alle op dit Eiland als Koloniale munt gangbare Johannissen, die zÿ in hunne Possessie hebben, aan twee Leden van dezen Raad, die op voormelden dag van s'morgens te tien uren, tot s'namiddags te twee uren, in de Raad-Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, daartoe zullen vaceren, te komen afgeven, om gelÿk reeds bepaald is, nagezien te worden.

2.—Dat alle de voorzeide Johannissen van den 20sten dezer af, zullen ophouden gangbaar te zÿn, met dit onderscheid nogtans, dat de, volgens Artikel 2 van dezes Raads besluit van den 13den dezer, goedgekeurde Johannissen, die daarna ten spoedigste, en zeker binnen weinige dagen, aan de Eigenaars derzelven zullen worden terug gegeven, wederom zullen gangbaar gemaakt worden, terwÿl alle anderen die uit krachte van het 1ste Artikel van het evengemelde besluit van den 13den dezer buiten Circulatie moeten blÿven, bÿ voortduring als valsch worden aangemerkt en niet meer zullen gangbaar zÿn.

3.—Dat de bewÿzen, dewelken op den voormelden 20sten dezer zullen worden uitgegeven, tot schadeloos stelling der afgekeurde slechte en vervalschte Johannissen van dien dag af, en voortaan op dit Eiland en op de onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba zullen gangbaar zÿn en blÿven, en bÿ alle personen op dezelven, tegen derzelver bepaalde waarde, moeten aangenomen en ontvangen worden.

4.—Dat de voormelde bewÿzen die uitgegeven worden, zullen moeten onderteekend zÿn door den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien H. J. Nuboer, en den Raad C. L. Van Uÿtrecht, dewelken hierbÿ benoemd en gekwalificeerd zÿn, om de Johannissen te ontvangen, te laten nazien, de goedgekeurden van de afgekeurden te separeren en de beide soorten afzonderlÿk te houden, als mede nog tot het in gereedheid brengen, onderteekenen en uitgeven der voorzeide bewÿzen, en voorts tot de uitvoering van al het geene daaraan verknocht is.

5.—Dat de Johannissen die de Ingezetenen van Bonaire en Aruba bezitten, uiterlÿk op den 31sten dezer maand aan de voornoemde Heeren moeten ingeleverd worden, en dat van den eersten der aanstaande maand Augustus af, geene andere Johannissen op die Eilanden zullen gangbaar zÿn, dan de zoodanigen die ingevolge het 2de Artikel van dezes Raads besluit van den 13den dezer, gangbaar moeten blÿven.

6.—Dat er nog een Essaÿeur zal worden aangesteld, en dat de tegenwoordige Gouvernements Essaÿeur en de andere, dewelke nog zal benoemd worden, ieder een vast Tractement zal genieten, ten einde, zoo wel voor het Gouvernement als voor het algemeen, de in omloop blÿvende Johannissen na te zien, zonder daarvoor eenige andere belooning of betaling, dan het aan hen toe te leggen Tractement, te mogen vorderen of genieten.

7.—Dat alle Johannissen die niet geslagen en gestempeld zÿn, zoo als bÿ het 1ste Artikel van dezes Raads besluit van den 13den dezer, uitgedrukt is, door de Essaÿeurs in differente stukken zullen worden doorgesneden; zullende zÿ verpligt zÿn aan het Officie Fiscaal daarvan kennis te geven, met opgeving van den naam des Eigenaars van de aldus doorgesneden Johannissen; en voorts de gesneden stukken, die hierbÿ ten behoeve van het fonds: tot vernietiging der bewÿzen van afgekeurde Johannissen, verbeurd verklaard worden, aan de Commissarissen met het opzigt over dat fonds belast, af te geven.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 14den Julÿ 1818, het vÿfde jaar zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(Was getd.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in Willemstad, op Pieter Maaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven, den 16den daaropvolgende.

(Was getd.) W. PRINCE, Sec.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard zedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

11.	golet Mendes, Eskeldson,	Porto Rico
	—— Little Dolphin, Perzeny,	ditto
	—— Francisco de Paula, Orta,	Coro
	brik Rebecca Ann, Brown,	New-York
13.	golet Rosa, Perron,	Puerto Cabello
	—— Twee Vrienden, Frolyk,	Aruba
15	—— Dolphin, Hastings,	St. Vincent
	bark De Goede Hoop, Eltino,	Spaan. Kust

UITGEKLAARD—JULY.

11.	golet Dorothea, Debrot,	St Thomas
	schip Zee Meeuw, Boning,	Amsterdam
	golet Dorothea, Tromp,	Rio-de-la Hacha
13.	—— Pegasus, Daly,	Hayti
14.	—— Twee Vrienden, Frolyk,	Aruba
	—— La Maria, Seena,	St. Thomas
	—— St. Theresa, Estrada,	Coro
15.	—— Morgen Star, Gran Cour,	St. Thomas
	—— Mendez, Elkeldson,	ditto
	—— Star, Penso,	Spaansche Kust
16.	—— Rosa, Perron,	St. Eustatius
	—— Cleantis, Fournier,	St. Martha
17.	—— Diana, Simon,	Puerto Cabello
	—— Fortuin, Levy,	Spaansche Kust

Zederd onzen laatsten hebben wÿ met den Amerikaanschen brik Rebecca Ann, New Yorks papieren tot den 10den ontvangen, zÿnde vier dagen later, dan die wÿ bevorens hadden en uit welken wÿ eenige weinige artikelen getrokken hebben. Het moet opgemerkt worden, dat Mr. W. D. Robinson, eenige jaren bevorens een geacht koopman in deze kolonie te Campeche, van Vera Cruz is gearriveerd, in het Spaansche fregat Iphigenia, om met andere gevangenen naar Cadix vervoerd te worden, waarschÿnelÿk om daar het overschot zÿner dagen door te kwÿnen, daar hÿ gewapend is gevangen genomen, vechtende tegen de Spanjaards in Mexico.

De aangekomene berigten van de Kust berigten dezer week geen politiek nieuws. Er is echter een rapport in omloop, dat het volk te La Guaÿra een groot gedeelte hunner goederen en producten naar Puerto Cabello hebben ingescheept. Wÿ kunnen aan dit verhaal niet veel geloof hechten.

Den 10den dezer, werd er ontdekt, dat twee vrÿe Negers en omtrent 10 slaven, tot onderscheidene Plantagien in deze Colonie behoorende, een plan gevormd hebben, om van dit eiland wegtelopen, en om dit oogmerk te bereiken, stolen zÿ een boot behorende aan de schoener Harmonie. De meesten van dezelven zÿn reeds gevat, en men zoekt de genen, die nog gemist worden. De Boot is naar de Baaÿ Piscadera gebracht, en het schÿnt dat de vluchtelingen, wel met provisien en drank waren voorzien.

De brik Eendracht, Kapt. Visscher, in negen weeken van Amsterdam, kwam hier gisteren aan, hebbende St. Eustatius en St. Martins aangedaan.

Wy vernemen dat het zyne Majesteit heeft behaagd de volgende promotien onder de alhierin guarnisoen zynde Officieren van het 6e Bataillon Artillerie van Linie, te maken:

De Majoor Titulair W. Schmidt tot Majoor Effectief.

De Eerste Lieut. P. C. Simon tot Kapitein.

De Twede Lieut. S. S. Plats tot Eerste Lieutenant.

De Sergeant Majoor N. Van Stenus tot tot Tweede Lieutenant.

POUR L.

Quiconqne est riche, est tout: sans sagesse il est sage;
Il a, sans rien savoir, la science en partage;
Il a l'esprit, le cœur, le mérite, le rang,
La verto, la valeur, la dignité, le sang;
Il est aimé des grands, il est chéri des belles:
Jamais surintendant ne trouva de cruelles.
L'or même à la laideur donne un teint de beauté;
Mais tout devient affreux avec la pauvreté.

A. H. M. V.

Les qaatre Amis A. H. M. V. vous conceillent, de ne plus porter le surnom d'L.

LONDEN.

Den 22sten April bracht Mr. Wilberforce eene andere motie in het Huis der Gemeente ter tafel, wegens den slavenhandel, beweerende, dat er voor het huis zÿn overgelegd, copien van alle de wetten in of voor de Britsche kolonien gemaakt, zederd den jare 1812, die nog niet vertoond zÿn, en wel betreffende de behandeling en staat der slaven; de voorkoming van ongeoorloofden invoer; en waar bÿ den staat van vrÿe gekleurden werd verorderd. De Courier van den 23sten heeft de volgende aanmerkingen wegens de bovengemelde discussien in het Huis der Gemeente.

Het voorwerp der opponenten tegen de West-Indische belangen is openlÿk de bevrÿding der zwarten, daarom kan men niet verwachten, dat zÿ vergenoegd zullen zÿn met de genomene maatregelen om in de kolonien, de behandeling der negersbevolking te regelen. Bevrÿding geene regeling hun plan zÿnde wendden zÿ uit staatkunde eenigen tÿd bevorens *voor* dat eene behoorlÿke regeling aan hun oogmerk zoude voldoen; laatstledene avond herhaalde men den aanval in het Huis der Gemeente. Mr. Wilberforce door alle perzonen in de West Indische bezittingen belang hebbende te beschuldigen, en wel vrÿ onwelvoegelÿk, vooral jegens de ryken. Na dezen stotenden aanval gedaan te hebben, beklaagde hÿ zich belasterd te zÿn, over het welk hÿ zich echter weinig bekreunde. Sir Samuel Romellÿ maakte hierop eene menigte van niet ter zaak afdoende bewÿzen, aanduidende en willende, dat, daar er zommige beleedigingen in eenige kleene eilanden werden gedaan, alle de eilanden misdadig zÿn. Er waren echter eenige Heeren in het Huis der Gemeente, Mr. Brown in het bÿzonder, die da gevoelen weder sprak, en deszelfs aantÿgingen wederlegde. Des anderendaags gebeurde het dat de partÿen tegen de West Indische belangen zich tegen stellende, zÿ door het Hof van den konings bank, van groote lastering overtuigd werden; doch, met dezelfde soort van authoritit, welke hen toen bedroog, hervatteden zÿ den aanval, met nieuwe vertellingen van onderdrukking; die gelukkig door Mr. Bown betoond werden, ongegrond of overdeven te zÿn. Het toneel van een dezer vetellingen was te Dominica. Een Jurÿ hd de beschuldigde partÿ vrÿgesproken, en Gouverneur Probÿ schreef een brief, warin hÿ betuigde voldaan te zÿn over d regtvaardigheid van het vonnis. Om dze redenen werd hÿ bitterlÿk aangevalln door een geleerd lid van het Huis der Gemeente. Hoe heeft hÿ het durven bestan het vonnis van den Jurÿ goedtekeuren, waarachtig! Juries mogen geprezen wrden, als zÿ in Engeland verraders vrÿspeken, doch niet wanneer zÿ zulks on-

schuldige menschen in de West Indien doen. Neen, voor de West Indien is er een ander systema. Sir Samuel Romilly en zyne vrienden verfoeyen spionnen en aanbrengers in Engeland, doch zy moedigen dezelven in de West Indien aan, beweerende, dat er een onbepaald vertrouwen geschonken moet worden aan alle de rapporten die zy afzenden. Reeds heeft de party, zendelingen in ieder eiland, die wetende, dat niets zoo aangenaam voor hunne patronen is, dan verschrikkelyke vertellingen wegens de West Indische planters, zorgdragen er een groot aantal van te bezorgen, met juist dezelfde kennis en achting voor de waarheid, als generaal Pillet deed, jegens het Engelsche volk, toen hy een schets van hetzelve te Parys bekend maakte. Evenwel is het op zulk een gezag, op zulke omstandigheden, dat Mr. Wilberforce en zyne vrienden 't stlzlee van verspieding in de West Indien meenen uittebreiden. Zy begeeren, hunne eigene agenten te zenden, om een register rol over de slaven te houden, en in andere opzichten op de administratie der zaken invloed te hebben. Deze spionnen en aanbrengers wilden gaarne twist zaayen, verbittering wekken, de zaken onder een verkeerd licht brengen, en revolutioneeren. De bevryding der zwarten, is het bepaalde oogmerk, en iedere voorvallende omstandigheid zoude dienstbaar gemaakt worden, ten einde die bevryding spoedig noodzakelyk te maken. Onder zulke omstandigheden, onder zulk bitter galachtig systema van spionnen en aanbrengers, zouden de West Indische kolonien niet langer als eene voordeelige betrekking met Engeland uitmakende, kunnen bestaan. Of dezelve onafhankelyk zouden worden gelyk St. Domingo, naar het welk de party Ambassadeurs zend of daarvan ontvangt; of dat de planters zich in de armen der Vereenigde Staten zouden werpen, is twyfelachtig. Intusschen is het nog geen jaar geleden, dat deze redevoeringen eenen opstand in Barbados verwekten. Betrekkelyk het eene alternatif en betrekkelyk het andere, zien wy de Vereenigde Staten werkzaam bezig, de middelen van maritime rivaliteit en tegenstand daar te stellen, terwyl zy ter zelfder tyd in de Floridas de posten bezet, die de communicatie met onze West Indische zeeën beheerschen. Revolutionaire geest woed rondom onze West Indien. Het kleine eiland Margarita is in staat geweest alle de magt te wederstaan, die Spanje tegen dezelve kon zenden, een vry aanzienlyke armee onder Morillo; en zal de Britsche wetgevende magt de gerustheid, die zoo nodig is voor de veiligheid onzer eigene bezittingen in dat oord, als een beuzeling behandelen? Zullen zy naar menschen luisteren, die met vreugde tranen de daarstelling van een ryk der zwarten in St. Domingo goed keurden; en welke dien ten gevolge, zoo als men onderstellen kan, zich zouden verheugen, wanneer zy een diergelyk in Jamaica zagen opgerigt. Deze lieden zyn bekwame afbrekers maar slechte opbouwers. Immers daar zy zich zelven onbekwaam betoond hebben eenig nuttig etablissement aan de kust van Afrika opterigten, zyn zy ongetwyfeld bevoegd alles in de West Indien te vernielen. Voor hen moge de prys van zoo te doen, als niets voorkomen. Het verlies van verscheiden millioenen inkomsten, van eene groote markt voor onze manufacturen, en van een vierde onzer zeehandel, die in de handen der Vereenigde Staten zal vallen; alle deze verliezen mogen hun onbelangryk voorkomen, even zelfs wanneer het tot eene omwenteling hier konde aanleiding geven, welk ongeluk, onder zoodanige omstandigheden, niet zoude kunnen afgewend worden. Er zyn verscheiden wegen om eene revolutie hier daartestellen, behalve de algemeene byval; en zy die het zelve verlangen, zullen zeer natuurlyk zoo veele voordeelige kansen als mogelyk, op het spel zetten.

Verscheidene officieren gehecht aan de Britsche Staf der Occupations Armee, hebben gedurende de twee laatste jaren, zich zelven vermaakt met plannen te vormen om de positien onzer armeeën in de aloude velden der Britsche glory weder te schetzen. Uit eenen brief, door een dezer officieren geschreven, hebben wy het volgend extract genomen. Eenige belangryke overblyfzelen van den slag van Agrincourt in 1515 beschryvende. "Ik ben laatsleden week met —— geweest om in den grond te graven, waar de Ridders na den slag begraven werden. Wy maakten er aanmerkelyke ontdekkingen, maar alle vergaanbare dingen waren het meest in stof verkeerd; wy vonden elf gouden muntstukken, allen bykans van de zelfde gedaante. Het volgende is de inschriptie op de zelve:—'Karolus Dai Gracia Francorum Rex. Op de tegen zyde P. C.: Vinc't P.C.: regnat P C.: imperat'—P. C ondersteld te zyn per *Christum* of *Crucem*. Doch grootere merkwaardigheden zyn zoo ik denk, twee gouden ringen van kleinen omvang, aller waarschynlykst dames ringen, zynde te klein voor de vingers van een man—welligt door eenige schoone dame aan haren Ridder gegeven, als een pand der liefde. Een derzelver is aan de buiten kant in oude karacters geemailleerd *plein amitie* en binnenwaards een bloem als een roos met '*belle*' of '*helle*' daar achter; wy vermene zulks der dames naam is '*Rosabelle*' of daar de bloem in oude ringen dikwyls voor herinneringen en aandenkteekens gebezigd werden, kan het zyn denk aan haar (Pense a elle) 'elle' werd toen dikwyls met een h geschreven. De overige overblyfzels zyn metalen ringen (een aan een vinger been gevonden.) koperen gespen, punten van pylen, wapenstukken &c. zommige speer punten, een van de welken in een geraamte werd gevonden, doch de beenderen vielen in stof zoodra zy dezelven aanraakten.

De Noord Pool.—Men zegt dat Lord Cochrane heeft een stoom-boot gereed laten maken in de welke hy voornemens is de reis naar de Noord Pool aantenemen, en van daar naar de Behring's straat. Dezelve is als een schoener getuigd, en zal vergezeld worden door eenige oude kooljers (kleine vaartuigen voor steenkolen) met steenkolen geladen, tot by Spitsbergen. Hier zullen de steenkolen in de schoener genomen worden; en daar de loop van daar alleen vyf dagen is naar de Pool, en van daar naar de Behring straat wel negen dagen, terwyl men meent gebruik van zeilen te maken, als de wind gunstig is, hoopt zyne Lordschap ernstig de eerste te zyn, om de Noord West passagie over de Pool te bewerkstelligen, en dus beiden de parliamentaire beloningen te verkrygen, te zamen 20,000 £ belopende, eene helft waarvan omtrent by de uitrusting zal gebezigd worden. Gevaarlyk schynt de vaart door het ys met een stoom-boot te zyn, daar toch de bezetting van schepen in het ys algemeen plaats heeft by kalmte, wanneer het ys door de onderstroomen in alle rigtingen word bewogen, terwyl het schip onbeweegbaar ligt, waardoor het moeyelyk zal zyn het werktuig opteligten, als de wind faalt, en het schip onder of tusschen dezelven mogt geraken. Hartelyk wenschen wy zyne Lordschap, geluk in deze stoute onderneming.

AMERIKA.

NewYork, 8sten Juny.—Het gevangennemen, het regtsgedingen en de execcutie van twee lieden gezegd te zyn Britsche onderdanen, door onze militairen, die laatstelyk 't Spaansche grondgebied overvielen, schynt bevestigd te zyn, door berigten uit het zuiden, met een beklag daarbygevoegd, dat een ander van die natie niet zoo gevangen genomen en gedood is.—Zoo deze berigten waar bevonden zullen zyn, denk ik dat de President in de naaste sessie goede redenen zal hebben, om aan het congres de vernietiging van de armee aan te bevelen, zoo als hy laatstelyk gedaan heeft, met de zee magt op de meeren wegtenemen—om dat zulks meer diende ons in oorlog te wikkelen, dan verzekering voor de vrede te geven. Een weinig tyds bevorens, maakten wy waarlyk geschreeuw en geraas wegens, dat de koning van Spanje een onzer burgers te Cadix in de gevangenis had gezet—doch de natie schynt vry stil, rustig te wezen, wegens de bovengenoemde executien!—Waarom? *Om dat het kwaad door ons—niet tegen ons is gepleegd?*

Extract eenes brief gedateerd, Washington City 2den Juny 1818.

"De Britsche Consul Generaal A. S. John Baker, staat op het punt naar Europa te vertrekken; de voorgegevene oorzaak van zyn vertrek is de herstelling zyner gezondheid, doch men heeft slechts zyn gezicht te zien, om te weten dat het alleen eene gewone dyplomatischeziekte is die naar welgevallen verzwaard of genezen kan worden; het Engelsche kabinet heeft eenige aarseling betoond, wegens zommige voorwerpen in de depeches van Mr. Bagot's; en het lot der twee Engelsche zendelingen, die zoo onverwacht in Florida ter dood gebracht zyn, en de speculatie tusschen de Spaansche agenten en zommige perzonen in deze plaats, openen een veld van verdenking, zoo wyd en uitgestrekt, dat de ontwikkeling daarvan niet in dit papier kan zyn. Mr. Baker gaat heen, om de daad zaken uit zyn eigene kennis te bevestigen; want niemand is hier beter met menschen en zaken bekend. De Ridder Kolonel Sarmiento maakt zich ook gereed Madrid te bezoeken, maar derzelfs missie schynt te bestaan in eenige handel betrekkingen van zommige Amerikanen, aan de West kust; hy ontving 27,000 Dollars voor eene dienst van dien aard, doch het oogmerk, waarvoor hy dat douceur ontving, mislukte, en hy wil niet meer terug keeren.

Nieuw Orleans, den 9den Mey.—Het Spaansche fregat Iphigenia, van Vera Cruz naar Havana en Cadix bestemd, en negen Amerikaansche gevangenen aan boord hebbende, waaronder Mr. W. D, Robinson van Philadelphia, is in Campeache binnen. aan de gevangenen werd alle communicatie met derzelver landslieden verboden.

Since our last we have received, by the American brig Rebecca Ann, New York papers to the 10th ultimo, being four days later than those we were previously in possession of, from which we have extracted a few articles. It will be seen that Mr. W. D. Robinson, some years ago a respectable merchant in this colony, had arrived at Campeachy from Vera Cruz, in the Spanish frigate Iphigenia, to be conveyed with other prisoners to Cadiz, there most probably to linger out the remainder of his days, he having been taken in arms fighting against the Spaniards in Mexico.

The arrivals from the Main this week furnish no political news. There is, however, a report in circulation of the people in La Guayra having shipped a great deal of property and produce to Puerto Cabello. We do not give much credit to the report.

On the 10th inst. it was discovered that two free Negroes, and about 10 Slaves belonging to different residents of this colony, had formed a plan to run away from the Island, and to accomplish this, stole a boat belonging to the schooner Harmony. Most of them are already apprehended, and search is making for those that are still missing. The boat was carried to the Bay of Piscadera, and it appears the fugitives were well provided both with provisions and liquor.

The brig Eendragt, Capt. Visscher, nine weeks from Amsterdam, arrived here yesterday, having touched at St. Eustatia and St Martins.

LONDON.

On the 22d of April, Mr. Wilberforce brought forward another motion in the House of Commons on the subject of the Slave Trade, moving that there be laid before the House copies of all laws passed in or for the British colonies, since the year 1812, and not yet presented, respecting the treatment and condition of the Slaves, the prevention of illicit importation, and the state of the free coloured population, which were ordered. The Courier of the 23d contains the following observations on the above discussion in the House of Commons.—

The object of the opponents of the West India interests being avowedly the enfranchisement of the Blacks, it was not expected that they would be content with the measures taken in the Colonies for regulating the treatment of the negro population. Enfranchisement, not regulation, being their plan, though from policy, they sometime ago pretended regulation might answer their purpose; they last night renewed the attack in the House of Commons. Mr. Wilberforce began by charging all persons interested in West India property, particularly the most wealthy, with illiberality; and having made this provoking accusation, he then complained of being calumniated, at which, however, he was indifferent. Sir Samuel Romilly next made a variety of ex parte statements, inferring, or conveying the inference, that because some offences were committed in some small islands, the whole of the islands were criminal. There were, however, some Gentlemen in the House of Commons, Mr. Brown in particular, who refuted his statements, and repelled his insinuations. It was but the other day that the Party opposed to the West India interests were convicted in the Court of King's Bench of gross calumny; yet, upon the same sort of authority that then deceived, they return to the charge with new tales of oppression which fortunately were, on the instant, shewn by Mr. Brown to be exaggerated or unfounded. The scene of one of these tales was laid in Dominica. A Jury acquitted the parties accused, and Governor Proby wrote a letter, in which he expressed himself satisfied with the justice of the verdict. For this he was bitterly attacked by a Learned Member of the House of Commons last night. How should he dare to approve the verdict of a Jury, forsooth! Juries may be praised when they acquit traitors in England, but not when they acquit innocent men in the West Indies. No. For the West Indies there is a different system. Sir Samuel Romilly and his friends execrate spies and informers in England, but in the West Indies they encourage them, contending that implicit reliance should be placed on all they say, on all the reports they send home.—Already the Party have their Missionaries in every island, who, knowing nothing is so acceptable to their Patrons as tales of horror against the West India planters, take care to supply an ample quantity, with just as much knowledge and attention to truth as General Pillet shewed respecting the English people, when he published an account of them at Paris. Yet it is on such authority, upon such circumstances, Mr. Wilberforce and his friends would extend the system of espionage in the West Indies! They desire to send their own agents to keep a registry of the Slaves, and in other respects to interfere in the administration of affairs. These spies and informers would embroil, exasperate, misrepresent, and revolutionize. The enfranchisement of the Blacks being the avowed object, every occurrence would be converted to the purpose of rendering it speedily necessary. Under such circumstances, under such a galling system of spies and informers, the West India Colonies could not long exist as a profitable connexion to England. Whether they would become independent like St. Domingo, to which the Party sends, and from which it receives Ambassadors; or whether the planters would throw themselves into the arms of the United States, may be doubtful. It is not yet two years since these speeches produced a revolt in Barbados, indicative of the one alternative; and indicative of the other, we see the United States actively preparing the means of maritime rivalry and contest, while she at the same time is occupying in the Floridas the military positions which command the intercourse with our West India Seas. Revolution rages around our West Indies. The small island of Margaritta has been able to resist all the force Spain could send against it, a very formidable army under Merillo; and will the British Legislature trifle with the tranquillity so essential to the security of our own possessions in that quarter? Will they listen to men who hail with tears of joy the establishment of a Black Empire in St. Domingo, and consequently, who, it may be supposed, would equally rejoice in seeing such another in Jamaica? These men are able demolishers, though bad architects. Though they have proved themselves incapable of erecting any useful establishment on the coast of Africa, they no doubt are fully competent to destroy all in the West Indies. To them the cost of doing so may appear as nothing. The loss of many millions of revenue, of a great market for our manufactures, and of one-fourth of our commercial marine, which will be thrown into the hands of the United States; these losses may appear to them inconsiderable, even if they should produce a revolution at home, a misfortune which under such circumstances, could not be avoided. There are several ways of producing a revolution at home, besides universal suffrage; and those who desire it, will very naturally put forth as many chances for success as possible.

Several officers attached to the British Staff of the Army of Occupation, have, during the last two years, amused themselves by making plans and retracing the positions of our armies, on ancient fields of British glory in France. From a letter written by one of these officers, we have the following extract describing some interesting relics of the battle of Agincourt, in 1415. "I have been with—last week digging up the ground where the Knights were buried after the battle. We have made considerable discoveries; though all the perishable things were much decayed, we found eleven golds coins, all nearly of the same size. The following is the inscription on them:—'Karolus Dei Gracia Francorum Rex.' On the reverse, 'P. C.: vincit P. C.: regnat, P. C.: imperat'—P. C. supposed to be per Christum or Crucem. But the greatest curiosities, I think, are two gold rings of a small size, evidently ladies', being too small for a man's finger—perhaps given by some fair dame to her Knight on going to the wars, as a pledge of love. One has engraved on the outside, in old characters, 'pensez amie,' and, inside, a flower, like a rose with 'belle' or 'helle' after it; we suppose it is the lady's name, 'Rosabelle,' or, as the flower in ancient ring posies was often used for remembrances, it may be 'pensez a elle,' elle being frequently written in those days with an h. The other relics are brass rings (one found on a finger bone) brass buckles, arrow heads, pieces of armour, &c. some spear heads, one of which was found in a skull, but the bones crumbled as soon as we touched them.

AMERICA.

New York, June 9.—The seizure, trial and execution of two men, said to be British subjects, by our military folks who lately invaded the Spanish territory, seems to be confirmed by accounts from the south, with a lament added thereto, that another of the same nation had not also been catched and killed.—If these accounts should prove true, I think the President will have as good reason for recommending to Congress, at the next session, the abolition of the army, as he had at the last, for doing away the naval force on the lakes—because it was more likely to involve us in war, than to give us security and peace. A little while ago we made quite a bluster and noise because the King of Spain had imprisoned one of our citizens at Cadiz—but the nation seems to rest very easy at present, with the above named executions!—Why? *Because the wrong is committed by us—not against us?*

Extract of a letter, dated Washington City, June 2, 1818.

"The British Consul General, A. S. John Baker, is about to depart for Europe; the ostensible cause of his departure is the recovery of health, but it is sufficient to look in his face to see that it is only a common diplomatic disease, which may be aggravated or cured at discreation; the real object is diplomatic; the English Cabinet has expressed some hesitation in regard to certain subjects in Mr. Bagot's dispatches; and the fate of the two English emissaries, so unexpectedly executed in Florida, and the speculation carrying on between the Spanish agents and some persons in this place, opens a field of corruption so wide and comprehensive, that the details will not be submitted to paper. Mr. Baker goes to state the facts from his immediate knowledge; for no man is better acquainted with men and things here. The Chevalier Colonel Sarmiento is also preparing to visit Madrid, but his business appears to relate to the mercantile affairs of some Americans on the West Coast; he received $27,000 for one service of this kind, but the object for which he received the doceur failed, and he will not return it.

Boston, June 8.—The frigate Guerrier having undergone a thorough repair at the Navy-Yard—has hauled off into the stream and will probably sail for Europe in about a month. Mr. Campbell the new minister to Russia is expected to arrived here in a short time.

New Orleans, May 9.—The Spanish frigate Iphiginia, from Vera Cruz for Havana and Cadiz, having nine Americans (prisoners) on board, among them Mr. W. D. Robinson, of Philadelphia, has put into Campeachy, The prisoners were denied all communication with their countrymen.

June 5.—There are now in this port the following Buenos-Ayrean vessels of war: Independence del Sur, carrying 16 eighteen pounders and 1 sixty-four gunnade, capt. Grinnalds.

The Purrydon, 16 eighteen gunnades, captain Barnes.

The Elerta, formerly the Chesapeake, mounting 1 long 24, and 2 eighteen pounders, and 2 long nines, Capt Chaytor.

A schooner of 5 guns, capt. Tilden tender to the Independence del Sur.

A brig of 1 long 18, two 18 gunnades, and two long nines, with two twelve pound carronades, Captains Chase, and Cathel; besides two Guineamen prizes, and we expect more to arrive in a few days.

From Havana.—A letter received in Kennebunk, from a gentleman in Havana, states, that an order from the king was daily expected to prohibit all foreign vessels coming to that place direct, that they must first go to old Spain and pay part of the port charges, and then they would be allowed an entrance at Havana, and it was thought that the order would be rigorously put in force.

MISCELLANEOUS.

The late Sultana Valide, mother of the Grand Seignior, who recently died at Constantinople, was, it is stated in a French paper, a Creole, born at Martinique, the daughter of respectable parents. On her voyage to France for the purpose of education, the merchant vessel on board of which she was a passenger was captured by an Algerine corsair and she became a slave at Algiers. The French Consul offered to ransom her, but she refused her consent in consequence of an old negress having predicted to her that she would become one of the greatest Princesses in the world, and nothwithstanding all the entreaties of her relations she persisted in abandoning herself to her fate. The prediction of the negress was singularly fulfilled. The Sultanna is said to have been a beautiful woman, of fascinating manners.

The new king of Sweden.—Among the wounded prisoners (taken in a sortie from the fortress of Cuddalore) was a young French sergeant, who so particularly attracted the notice of Colonel Wamgenheim, commandant of the Hanoverian troops in the English service, by his interesting appearance and manners, that he ordered the young man to be conveyed to his own tent, where he was treated with attention and kindness until his recovery and release. Many years afterwards, when the French army under Bernadotte entered Hanover, General Wangenheim, among others, attended the levee of the conqueror, 'You have served a great deal,' said Bernadotte, on his being presented, 'and, as I understand, in India' 'I have served there, At Cuddalore?' 'It was there.' 'Have you any recollection of a wounded sergeant whom you took under your protection in the course of that service?' The circumstance was not immediately present to the General's mind; but on recollection he resumed, 'I do indeed remember the circumstance, and a very fine young man he was; I have entirely lost sight of him ever since, but it would give me much pleasure to hear of his welfare.' 'That young sergeant,' said Bernadotte, 'was the person who has now the honour of addressing you; who is happy in this public opportunity of acknowledging the obligation, and will omit no means within his power of testifying his gratitude to general Wangenheim.'—Voln. pp. 442, 443, *Wilks's Sketches of the South of India.*